

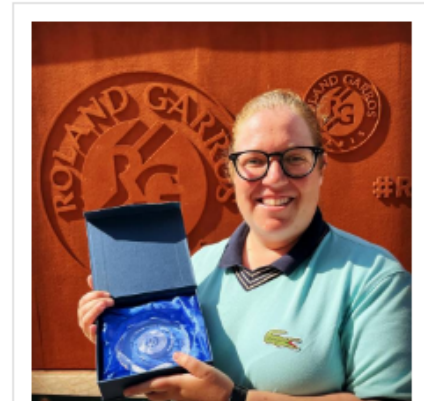
Teniška sodnica Ana Štih: Do sedaj so le najbližji vedeli, kaj počnem

Objavljeno: Nedelja, 31.12.2023 Rubrika: [Ostali športi](#)

Redakcija

31-letnica s Senovega živi posebno življenje, polno potovanj in zanimivih turnirjev. Ana Štih je namreč teniška sodnica, ki je pomagala določiti zmagovalce tudi na največjih turnirjih, kot sta Wimbledon ali Roland Garros. Za praznično številko Posavskega obzornika se je ozrla nazaj na svojo pot od teniške igralke do sodnice.

Pogosto se lepe zgodbe začnejo naključno, kot se je tudi Anina. Danes sodnica, sicer pa inženirka strojništva, ki večji del leta preživi na mednarodnih tekmah, je prvič stopila na teniško igrišče pri svojih petih letih: »Prvo sliko z loparjem imam, ko sem bila stara nekje dve leti, ko v rokah komaj držim dva loparja, ki sta na sliki večja od mene.« Rada se spomni, kako se je z igro spoznavala na igriščih na Senovem, ki so danes žal zapuščena. Nadaljevala je v Teniškem klubu Krško, kjer je trenirala tenis vse do zaključka osnovne šole. Po 13 letih kot igralka pa je nepričakovano stopila na svojo sodniško pot. »Nikoli nisem niti razmišljala o tem, da bi postala teniška sodnica. Nisem niti vedela, kako to postaneš in da sploh lahko! Potem pa sem enkrat na Teniškem klubu Krško na vhodnih vratih zagledala plakat 'Seminar za nove teniške sodnike'. Takrat sva se s prijateljico, ki je prav tako trenirala tenis, odločili, da želiva poizkusiti in sploh videti, kako vse skupaj poteka. Če nič drugega, da se vsaj podrobneje spoznava s pravili tenisa,« opiše prvi stik s svojo sedanjo poklicno potjo leta 2008.

Ana Štih s priznanjem za svoje delo ob sojenju na ženskem finalu pariškega turnirja Roland Garros

Do sedaj je kot sodnica delala na turnirjih v 24 državah, med njimi na Wimbledonu, Roland Garrosu (letos je tam kot prva Slovenka v zgodovini kot linijska sodnica sodila na ženskem finalu), ATP in WTA 1000 v Rimu (masters), WTA 1000 v Dubaju in Torontu, Paraolimpijskih igrah v Tokiu, veliko ATP in WTA 500 turnirjih itd.

Največ se naučiš iz opazovanj sodelavcev

Pot do sodnika (trenutno jih je v Sloveniji registriranih 73, od tega aktivnih pa četrtnina) vodi skozi nabiranje znanj: »Opraviti moraš tečaj v dveh delih za teniške sodnike, ki ga organizira Sodniška organizacija **Teniške zveze Slovenije**. Če tečaj uspešno opraviš, postaneš teniški sodnik in takoj lahko pričneš z delom na nacionalnih tekmovanjih, najprej na mladinskih, če se izkažeš, kmalu dobiš priložnost tudi na članskih in mednarodnih tekmovanjih nižjega ranga. Sigurno se največ naučiš, ko opazuješ druge bolj izkušene kolege in ko od njih prejmeš komentarje in priporočila. Novembra smo v sodniške vrste sprejeli pet novih sodnikov iz Posavja, na kar sem zelo ponosna in jim želim, da vztrajajo.«

V sodniški opravi v Wimbledonu

Če pomislite na sojenja na teniških turnirjih, lahko zmotno predpostavite, da gre predvsem za dolgotrajno sedenje na visokem stolčku sredi igrišča: »Biti sodnik ne pomeni le sedeti na, kot pravimo, 'najboljšem sedežu v dvorani'. Funkcij je več: glavni sodnik – to je sodnik na stolu, ki spremlja tekmo in sprejema odločitve, pa tudi napoveduje rezultat, linijski sodnik – to je tisti sodnik, ki stoji ali sedi direktno na igrišču, spremlja vsak svojo črto in odloči, ali je bila žoga v igrišču ali zunaj – odvisno od tekmovanja imamo od enega pa vse do devet linijskih sodnikov, vrhovni sodnik – tisti, ki na tekmovanju opravi žreb in skrbi še za mnogo drugih stvari. Imamo tudi Vodjo sodniške službe, ki je na tekmovanjih z linijskimi sodniki šef sodnikov in se praktično ukvarja z organizacijo, postavi linijske sodnike po igriščih ...«

Ana oriše, da imamo na domačih tekmovanjih resda le vrhovne in glavne sodnike, medtem pa so na tekmovanjih višjega ranga, npr. tistih, ki jih lahko spremljamo po televiziji, vse prej naštete funkcije. »Po kvalificiranosti se sodniki ločimo po značkah. Na nacionalnem nivoju imamo naziv nacionalnega sodnika, če pa opraviš še šole na mednarodnem nivoju, pa se značke imenujejo bela, bronasta, srebrna in zlata značka (certificiranih z značkami je v Sloveniji trenutno le 16). Nekako poenostavljeno to pomeni, katere turnirje lahko opravljaš.« Ima razgiban urnik, nacionalni turnirji trajajo do štiri dni, državna prvenstva cel teden, turnirji na višjem nivoju pa teden, dva ali tri. Nikoli ne ve, kdaj bo zaključila

<https://www.posavskiobzornik.si/ostali-sporti/teni...>

2 / 3

delovnik, saj se tenis pač ne igra na čas. Postopki so predpisani, od priprav do tega, kdaj prideš na prizorišče, kdaj na igrišče.

Mladim želi, da sledijo zanimanju

Leto 2023 ji bo ostalo v zelo lepem spominu, saj je bilo zanjo eno najuspešnejših. Ana se sploh ne izpostavlja rada, zato le malokdo ve, kako jo njeno delo pelje po svetu: »Veseli me, da lahko združujem prijetno s koristnim in poleg dela še potujem, spoznavam nove ljudi, obiščem ter spoznavam nove kulture. Vesela sem, da imam prijatelje praktično po celem svetu in da se imam z njimi res lepo. Tudi doživetij je ogromno. Večkrat kakšno tekmovanje na bolj oddaljeni lokaciji podaljšamo v dopust, skupaj odidemo na kakšen koncert, tekmo (ne teniško) ali pa se enostavno družimo in uživamo v času, ki ga preživljamo skupaj.« Neizmerno je hvaležna domačim, ki jo ves čas podpirajo in so na njene dosežke ponosni. Skromna Posavka mladim v letu 2024 in nasploh želi, da pogumno vztrajajo na poti, ki jih veseli, »čtetudi ni najlažja, saj se trud na koncu vedno poplača«.

Maruša Mavsar, foto: osebni arhiv

Prispevek je objavljen v Posavskem obzorniku, ki je izšel 21. decembra 2023.

[#povezujemoposavje](#)

V sodniški opravi v Wimbledonu